

१८७ आरती श्री प्रभुंची

आरती सगुण माणिकाची । स्वरूपी जगत्प्रसूत्याची ॥धु. ॥ निर्मित
वेद मुखीं ज्याचे । तेही नेति म्हणति साचे । तयासी काय वर्ण
वाचें । कीं वर्णातीत वर्ण ज्याचे । (चाल) होतो जाणीवेचा ही
रोध । झाला बोधही जेथें बोद । साधू करूंन शकती शोध । स्वरूपी
अतितर वाच्यविरोध । हा हो नाद घेति अपवाद म्हणति अतिवाद
करिति निर्वाद मूर्ति ज्याची ॥१॥ सफल ती सदय दृष्टि दुर्लभा ।
दिपवी आनंद ज्ञानशोभा । पद्मनखजातकिंचित् प्रभा । फांकली
सच्चित्सुख घन नभा ॥चाल ॥ मनोहर तो माणिक शोभला ।
व्यापुनी दशांगुली जो उरला । ब्रह्मीं ब्रह्मपणातें व्याला । तो आम्ही
प्रेमदृष्टी देखिला । जयाचे नाम पूर्ण सुखधाम योगीविश्राम
अतिनिष्काम स्थिति ज्याची ॥२॥ मूर्ति गोजिरी स्वर्णवर्णी ।
अमुपलावण्य मदनखाणी । उगवतो जसा बाल तरणी । अमित
त्या गुणें वेत्रपाणी ॥चाल ॥ ज्ञानमार्तडाची लहरी । आम्हां भक्ता
उदया आली । हृदयीं स्फूर्तिरूपे जी सफुरली । ती आम्ही तद्रूपें
पाजळली । आरती करा भवनदी तरा सकलमत वरा अवरती परा
शक्ति ज्याची ॥३॥